

РЕШЕНИЕ

№ 9620

гр. София, 11.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕ
С

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **12458** по описа за **2025** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 70 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по предложение на наблюдаващия прокурор Г. от Софийска районна прокуратура по досъдебно производство № 513 ЗМТ 11195/2023 г. по описа на СРТП-Отдел „Разследване“- СДВР, пр. пр. № 30556/2023 г. по описа на СРП, с искане за възобновяване на административнонаказателно производство, приключило с влязло в сила Наказателно постановление № 23-4332-002145/16.02.2023 г., издадено от Началник сектор, отдел "Пътна полиция" СДВР, за отмяна на наказателното постановление на основание чл. 72, ал. 1, т.1 във вр. с чл. 70, ал. 2, т. 5, във връзка с ал.1, т.1 от ЗАНН– когато деянието, за което е приключило административнонаказателното производство, съставлява престъпление и за прекратяване на административнонаказателното производство.

Ответникът – Началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“, чрез процесуалния си представител юрк. П., в представени по делото на 16.02.2026 г. писмени бележки, изразява позиция за неоснователност и необоснованост на предложението за възобновяване на административнонаказателното производство. Поддържа, че наказателното постановление е законосъобразно издадено, като посочва,

че не е изпълнено условието за възобновяване, тъй като няма идентичност на деянията за които е ангажирана съответно наказателната и административно-наказателната отговорност. Същевременно навежда, че е налице конкуренция между наказателна отговорност и административнонаказателна отговорност спрямо едно и също лице за едно и също деяние, като с оглед спазване на принципа за забраната за повторно съдени и наказване на едно и също лице за същото деяние следва да се прекрати второто по ред наказателно производство на основание чл. 4, §1 от Протокол № 7 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи(ЕКПЧОС), по реда на чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК. Отбелязва, че в настоящия случай административнонаказателната отговорност предхожда наказателната, с оглед на което наказателното постановление следва да бъде оставено в сила.

Ответникът – Й. В. П., с ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място],[жк], бл. №135, ет. 8, ап. 41, с л.к. №648741457, чрез процесуалния си представител адв. Р. Н. – САК, оспорва предложението за възобновяване на административнонаказателното производство в о.с.з. на 20.02.2026 г. Счита, че не са настъпили нови обстоятелства.

Софийска градска прокуратура, в качеството си на контролираща страна, се представлява от прокурор В., който дава заключение, че предложението е основателно и следва да бъде уважено.

Предложението е подадено в законоустановения срок, изхожда от предвидения в закона орган на съдебна власт и е подведомствено за разглеждане от административния съд, поради което се явява ДОПУСТИМО.

Предложението е свързано с наказателното производство, образувано по реда на чл. 212, ал. 1 от НПК по досъдебно производство № 513 ЗМТ 11195/2023 г. по описа на СРТП-Отдел „Разследване“- СДВР, пр. пр. № 30556/2023 г. по описа на СРП. Последното е било образувано на 22.06.2023 г. с постановление на наблюдаващия прокурор, на основание чл. 212, ал. 1 от НПК, за това, че на 29.01.2023 г. в [населено място] при управление на МПС са нарушени правилата за движение по пътищата и по непредпазливост е причинена средна телесна повреда на Е. Д. В. - престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, пр. 2, във връзка с чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК. С Наказателно постановление № 23-4332-002145/16.02.2023 г., издадено от отдел „Пътна полиция“ при СДВР, връчено лично на Й. В. П. на 06.03.2023 г. и влязло в законна сила на 21.03.2023 г. поради липса на подадена жалба в срока за това(видно от поставения печат върху процесното наказателно постановление, приложено с писмо с изх.№ 433200-13798 на СДВР), на Й. В. П. било наложено административно наказание на основание чл. 179, ал. 2, във връзка с чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП - глоба в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 119, ал. 4 от ЗДвП. Наказателното постановление е издадено за това, че на 29.01.2023 г. около 22:40 часа, в [населено място], на [улица], като водач на лек автомобил, ФИАТ П. Г. 1.4 И, с рег. [рег.номер на МПС] , при маневра "завиване на ляво" не пропуска и реализира ПТП с пресичащия на кръстовището пешеходец Е. Д. В..

Поради наличието на колизия между приключилото административнонаказателно производство и воденото наказателно производство, в предложението се поддържа наличие на необходимост от предприемане на действия по възобновяване на осъщественото спрямо Й. В. П. административнонаказателно производство относно извършеното на 29.01.2023 г. административно нарушение и отмяна на влязлото в сила наказателно постановление по правилата на ЗАНН.

Хипотезите, при които законодателят е допуснал възобновяване на административнонаказателните производства, по които наказателните постановления са влезли в сила, са изброени в чл. 70 от ЗАНН.

Тъй като се касае за своеобразна проверка на един стабилен, влязъл в сила акт, изброените основания за възобновяване следва да се считат за изчерпателни и да се прилагат стриктно. Основанието, на което се позовава наблюдаващият прокурор, е чл. 70, ал. 2, т. 5 ЗАНН – деянието, за което е приключило административнонаказателното производство, съставлява престъпление.

От данните по делото е видно, че с Наказателно постановление № 23-4332-002145/16.02.2023 г., издадено от отдел „Пътна полиция“ при СДВР, на Й. В. П. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лева за това, че на 29.01.2023 г., около 22:40 часа, в [населено място], на [улица], като водач на лек автомобил, ФИАТ П. Г. 1.4 И, с рег. [рег.номер на МПС], при маневра "завиване на ляво" е извършил административно нарушение по чл. 119, ал. 4 от ЗДвП, като не е предоставил предимство на пешеходец, пресичащ на обозначена пешеходна пътека, като е реализирано ПТП с пострадало лице.

Не се спори, че в случая административнонаказателното производство е приключило с влязло в сила наказателно постановление преди образуването на досъдебното производство, образувано по ДП № 513 ЗМТ 11195/2023 г. по описа на СРТП-Отдел „Разследване“- СДВР, пр. пр. № 30556/2023 г. по описа на СРП. В рамките на това производство се разследват данни за извършено престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“ пр. 2, във връзка с чл. 342 ал. 1 пр. 3 от НК, а именно за това, че на 29.01.2023 г., в [населено място], на при управление на МПС са нарушени правилата за движение по пътищата, и по непредпазливост е причинена средна телесна повреда на Е. Д. В..

Съгласно приложимата с оглед момента на деянието редакция на чл. 343, ал. 1, б. „б“ пр. 2, във връзка с чл. 342 ал. 1 пр. 3 от НК, който при управление на моторно превозно средство наруши правилата за движение и по непредпазливост причини средна телесна повреда на друго, се наказва с лишаване от свобода или с пробация.

Съпоставяйки предмета на двете производства – административнонаказателното, приключило с влязло в сила наказателно постановление, и наказателното, водено ДП № 513 ЗМТ 11195/2023 г. по описа на СРТП-Отдел „Разследване“- СДВР, пр. пр. № 30556/2023 г. по описа на СРП, настоящият съдебен състав намира, че те касаят едно и също по фактическия си състав деяние, поради което са налице предпоставките на чл. 70, ал. 2, т. 5 от ЗАНН за възобновяване на административнонаказателното производство.

В светлината на изложеното е налице и риск от т. нар. "двойна наказуемост" по отношение на едни и същи факти, доколкото и в двете производства се обсъжда едно и също поведение на дееца и идентичен вредоносен резултат. В случая, при нарушаване на правилата за движение – непропускане на пешеходец, пресичащ на обозначена пешеходна пътека, е реализирано ПТП с пострадало лице, като именно това противоправно поведение и настъпилият резултат са предмет на административнонаказателната репресия по ЗДвП и едновременно с това се разследват като елементи от фактическия състав на престъпление по НК. Съгласно режима на ЗДвП, за деянието се налага административно наказание само доколкото същото не съставлява престъпление.

При идентичност на фактите, обусловили реализирането на административнонаказателна и наказателна отговорност спрямо едно и също лице, приоритет има наказателната отговорност, аргумент за което се съдържа и в разпоредбата на чл. 33, ал. 2 ЗАНН. Неспазването на това правило подлежи на отстраняване чрез предвидения в ЗАНН институт на възобновяване на производството. В случаите, в които административнонаказателната отговорност е реализирана преди наказателната, следва да се възобнови административнонаказателното производство по реда на чл. 72, ал. 1 ЗАНН, да се отмени издаденото по него наказателно постановление и да се прекрати административнонаказателното производство.

По този начин се избягва нарушаването на забраната за повторно наказване а едно и също деяние, прогласена в чл. 4, § 1 от Протокол № 7 към ЕКПЧОС, като едновременно с това се премахва законовата пречка за нормалното развитие на наказателното производство.

В този смисъл са и мотивите на Тълкувателно решение № 3 от 22.12.2015 г., постановено по тълк. д. № 3/2015 г. на ОСНК на ВКС, съгласно които последиците от повторно наказателно преследване на едно и също лице за едно и също деяние, за което по отношение на извършителя е било проведено окончателно приключило административнонаказателно производство с наказателен характер по смисъла на Конвенцията, могат да бъдат преодоленни чрез прилагане на уредените в действащото законодателство правни механизми, включително чрез възобновяване на административнонаказателното производство и отмяна на постановените по него актове.

След постановяването на посоченото тълкувателно решение са извършени законодателни изменения, като към настоящия момент приложимият ред за възобновяване на административнонаказателните производства е уреден в чл. 70 ЗАНН, включително в хипотезата, когато деянието, за което е приключило административнонаказателното производство, съставлява престъпление.

В настоящия случай, с деянието, извършено от Й. В. П., за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност, е реализиран състав на престъпление. Това налага възобновяване на административнонаказателното производство, отмяна на наказателното постановление и прекратяване на административнонаказателното преследване.

По изложените съображения и на основание чл. 73, ал. 4, т. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА административнонаказателното производство, водено спрямо Й. В. П., с ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място],[жк], бл. №135, ет. 8, ап. 41, с влязло в сила Наказателно постановление № 23-4332-002145/16.02.2023 г., издадено от Началник сектор, отдел "Пътна полиция" СДВР.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-4332-002145/16.02.2023 г., издадено от Началник сектор, отдел "Пътна полиция" СДВР, с което на Й. В. П., с ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място],[жк], бл. №135, ет. 8, ап. 41 е било наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лв.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство, образувано с Акт

за установяване на административно нарушение серия ГА № 864784/30.01.2023 г.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДА

ТЕЛ:

ЧЛЕ

НОВЕ: